

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ύπ' Ἀρ. 20 τῆς 25ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἀριθμὸς 3

Ο ΠΕΡΙ ΟΦΕΙΛΕΤΩΝ (ΑΝΑΒΟΛΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΩΛΗΣΕΩΝ
ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ) ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1960

Διαδικαστικὸς Θεσμὸς δυνάμει τοῦ Ἀρθροῦ 9

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν του δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ Ὁφειλετῶν (Ἀναβολὴ καὶ Περιορισμὸς τῶν Πωλήσεων Ἀκινήτου Περιουσίας) Νόμου τοῦ 1960, ἐκδίδει τὸν ἀκόλουθον Διαδικαστικὸν Θεσμὸν :—

1. Ὁ παρῶν Διαδικαστικὸς Θεσμὸς θ' ἀναφέρεται ὡς ὁ περὶ Ὁφειλετῶν (Ἀναβολὴ καὶ Περιορισμὸς τῶν Πωλήσεων Ἀκινήτου Περιουσίας) Διαδικαστικὸς Θεσμὸς τοῦ 1960.

2. Εἰς τὸν παρόντα Διαδικαστικὸν Θεσμὸν :—

«Δικαστήριον» σημαίνει Δικαστὴν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ὀρισθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου.

«Νόμος» σημαίνει τὸν περὶ Ὁφειλετῶν (Ἀναβολὴ καὶ Περιορισμὸς τῶν Πωλήσεων Ἀκινήτου Περιουσίας) Νόμον τοῦ 1960.

3. Αἴτησις ὀφειλέτου, θάσει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου, γίνεται ἐγγράφως καὶ καταχωρεῖται εἰς τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐπαρχίας ὅπου εὑρίσκεται ἢ ὑπὸ πώλησιν ἀκίνητος περιουσία ἐπισυναπτομένης καὶ ἐνόρκου δηλώσεως ἀναφερομένης εἰς τὰ γεγονότα ἐφ' ὧν αὕτη στηρίζεται. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ γίνῃ συμφώνως τῷ Τύπῳ Α τοῦ Παραρτήματος. Ἡ ἔνορκος δήλωσις δεόν νὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐν τῇ αἰτήσει ἀναγραφομένας λεπτομερείας καὶ νὰ παρέχῃ πληροφορίας καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀκόλουθα :—

(α) ἐπάγγελμα καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατὰ προσέγγισιν ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν·

(β) ἀξίαν καὶ κατὰ προσέγγισιν ἐτήσιον εἰσόδημα τῆς ὑπὸ πώλησιν περιουσίας·

(γ) ἀξίαν ἄλλης κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς συζύγου του·

(δ) οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου·

(ε) προέλευσιν καὶ ἡμερομηνίαν συνάψεως τοῦ χρέους καὶ τὰς μέχρι τῆς αἰτήσεως γενομένας πληρωμάς·

(στ) τὰς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου γενομένας διευθετήσεις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους ὡς καὶ τὴν αἰτίαν τῆς μὴ πληρωμῆς του.

4.—(1) Ὁ Πρωτοκολλητής ὀρίζει ἡμέραν πρὸς ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως καὶ ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ φροντίσῃ ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς τὸν δανειστὴν ὡς καὶ εἰς πᾶν ἄλλο ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον πιστοποιημένον ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως φέρον τὴν ἡμερομηνίαν ἀκροάσεως καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ πιστοποιημένου ἀντιγράφου τῆς ἐνόρκου δηλώσεως ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ αἴτησις. Ἡ ἐπίδοσις δέον νὰ γίνῃ ἐξ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἀκροάσεως τῆς αἰτήσεως.

(2) Ὁ αἰτῶν ὀφείλει ἐπίσης νὰ φροντίσῃ ὅπως δοθῇ παρόμοιον ἀντίγραφον εἰς τὸ Κτηματολόγιον ὡς προνοεῖται εἰς τὸ ἐδάφιον (3) τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νόμου.

5. Πᾶν πρόσωπον ὅπερ ἐπιθυμῇ νὰ ἐνστή κατὰ τῆς αἰτήσεως ὀφείλει νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου ἔνορκον δήλωσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ γεγονότα ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζει τὴν ἐνστάσιν του καὶ νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ αἰτούντος ὡς αὕτη ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πιστοποιημένον ἀντίγραφον τοῦλάχιστον δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀκροάσεως. Νοεῖται ὅτι παράλειψις συμμορφώσεως πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην δὲν κωλύει τὸ Δικαστήριον ἀπὸ τοῦ νὰ χωρήσῃ εἰς ἀκρόασιν οἰουδήποτε ὡς ἤθελε κρίνῃ ὀρθόν. Πᾶν πρόσωπον ἐνιστάμενον κατὰ τῆς αἰτήσεως δέον νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἔνορκον δήλωσιν του διεύθυνσιν ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ὀρίων τῆς πόλεως ἐνθα εὐρίσκεται τὸ Δικαστήριον, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδίδωνται τὰ προοριζόμενα διὰ τὸν ἐνιστάμενον ἔγγραφα.

6. Ἐπίδοσις θάσει τοῦ παρόντος Διαδικαστικοῦ Θεσμοῦ ἐκτελεῖται καθ' ὃν τρόπον ἐπιδίδεται τὸ κλητήριον ἔνταγμα (writ of summons) οἱ δὲ περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Θεσμοὶ (Civil Procedure Rules) θὰ ἐφαρμόζονται εἰς περιπτώσεις μὴ προνοουμένας εἰς τὸν παρόντα Διαδικαστικὸν Θεσμόν. Τὰ δικηγορικὰ δικαιώματα, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Δικαστήριον εἰδικῶς ὀρίσῃ, θὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὰ δικαιώματα τὰ ἐπιτρεπόμενα εἰς αἰτήσεις διὰ κλήσεως (application by summons) ὡς καθορίζεται ἐν τῷ Παραρτήματι Β τῶν περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Θεσμῶν.

7. Διὰ τὴν καταχώρησιν αἰτήσεως θάσει τοῦ παρόντος Διαδικαστικοῦ Θεσμοῦ ἀπαιτεῖται χαρτόσημον 500 μίλις. Αἱ λοιπαὶ διαδικαστικαὶ πράξεις θὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ τὰ δικαιώματα ἅτινα εἶναι πληρωτέα εἰς περιπτώσεις αἰτήσεων ἀυθυπάρκτων (originating applications) δυνάμει τῶν περὶ Πολιτικῆς Δικονομίας Θεσμῶν.

Ὁ παρῶν Διαδικαστικὸς Θεσμὸς ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 14ῃ Νοεμβρίου, 1960.

(Ὑπογ.) Μ. ΖΕΚΙΑ,

(Ὑπογ.) Γ. Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Δικασταὶ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τύπος Α

Αἴτησις Ὀφειλέτου.—(Θεσμὸς 3)

Ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ

Αἴτησις ὑπ' Ἀρ.

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὸν περὶ Ὀφειλετῶν (Ἀναβολὴ καὶ Περιορισμὸς τῶν Πωλήσεων Ἀκινήτου Περιουσίας) Νόμον τοῦ 1960,

καὶ

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὸν Α.

Β.

ἐκ

(Ὀφειλέτην)
Αἰτούντα,

καὶ

Δ.

Ε.

ἐκ

(Δανειστὴν)

Καθ' οὗ ἡ αἴτησις.

Καλοῦνται πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο κατὰ τὴν 196, καὶ ὥραν π.μ. πρὸς ἀκρόασιν τῆς αἰτήσεως δι' ἧς ὁ ἄνω αἰτῶν ἐξαιτεῖται διάταγμα ἀναστολῆς τῆς πωλήσεως τῆς ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας, ἥτις διενεργεῖται δυνάμει

2. Αί άφορώσαι τὸ χρέος λεπτομέρειαί ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Όνομα καὶ διαμονή δανειστοῦ :

Ποσὸν ἀρχικοῦ χρέους καὶ ἡμερ. συνάψεώς του :

Όλικὸν ποσὸν τῶν μέχρι σήμερον γενομένων πληρωμῶν :

Όλικὸν ποσὸν χρέους μέχρι σήμερον :

Ποσὸν ὀφειλομένου τόκου : £

διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ

Υπολογιζομένη ἀξία τῆς ὑπὸ πώλησιν ἀκινήτου περιουσίας :

3. Τὰ γεγονότα ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ αἴτησις ἀναστολῆς ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐπισυννημμένην ἔνορκον δήλωσιν ἡμερ. , 196 .

4. Ό αἰτῶν προτίθεται νὰ προβῆ εἰς τὰς ἀκολουθούσους διευθετήσεις διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἥτοι :—

5. Ἡ διεύθυνσις ἐπιδόσεως τοῦ αἰτοῦντος εἶναι :

Ό Αἰτῶν.

Κατεχωρήθη τὴν

, 196 .

Όρίσθη πρὸς ἀκρόασιν τὴν

, 196 .

Πρωτοκολλητής.

Πρὸς τὸν

σιν τῆς αἰτήσεως
τὴν ὡς καὶ εἰς πᾶν
τῆς αἰτήσεως φέρον
μένου ἀντιγράφου
οὗτος δεῖν νὰ γίνῃ

ἴμοιον ἀντίγραφον
ἄρθρου 4 τοῦ νόμου.
ἢτοι ὡς ὀφείλει νὰ
καταστήσῃ ἔνορκον
ἀλλὰ τὴν ἐνοστάσιν
αὐτῆ ἀναγράφεται
ὁ ἡμέτερος πρὸ τῆς
ν διατάξιν ταύτην
πν οἰουμένητε ὡς
αἰτήσεως δεῖν νὰ
δημοτικῶν ὀρίων
ν θὰ ἐπιδίδωνται

κατελείπει καθ' ὃν
δὲ π. Πολιτικῆς
εἰς περιπτώσεις μὴ
κηγορικὰ δικαιώ-
ανάλογα πρὸς τὰ
αἰτίον (by summons)
νομίως Θεσμῶν.
εἰς Διοδικαστικοῦ
δικαί πρᾶξεις θὰ
περιπτώσεις αἰτή-
πολιτικῆς Δικονο-

ἴτου Δικαστηρίου

ΛΕΙΤΑΔΗΣ,
Δικαστηρίου,

ἡσιν Ἄρ.
Περιορισμὸς τῶν

(Όφειλέτην)
Αἰτοῦντα,

(Δανειστήν)
αθ' οὗ ἡ αἰτήσις.
εἰς τὸ Δικαστήριον
ὡς ἀκρόασιν τῆς
εἰς τῆς πώλησεως

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΥΠ' Αρ. 24 τῆς 17ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ἄριθμός 4

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ Ἄρθρου 135 τοῦ Συντάγματος ἐκδίδει τὸν παρόντα Διαδικαστικὸν Κανονισμόν.

1. Ὁ παρὼν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἀναφέρεται ὡς ὁ Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου (Προσωριναὶ Διατάξεις) (Τροποποιητικὸς), 1960, καὶ θὰ ἀναγινώσκειται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου (Προσωριναὶ Διατάξεις), 1960 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς καλουμένου «ὁ κύριος Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς»).

Ἐπίσημος
Ἐφημερίς,
1960.
Παράρτημα
Δεύτερον,
Ἄριθμὸς 1.

2. Ὁ κύριος Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, διὰ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ 11 καὶ τῆς ἀντικατάστασώς αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ Κανονισμοῦ :—

«11. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς, ἐκτὸς ἐὰν καταργηθῇ ἐνωρίτερον, παραμένει ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου, 1961, ὁπότε καὶ ἐκπνέει».

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ταύτην τὴν 9ην ἡμέραν τοῦ Δεκεμβρίου, 1960.

Ὁ Πρόεδρος,
Καθηγητὴς ΕΡΝΣΤ ΦΟΡ ΣΤΧΩΦ.

Ὁ Ἑλλην Δικαστὴς,
Μ. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ.

Ὁ Τοῦρκος Δικαστὴς,
Μ. Ν. ΜΟΥΝΗΡ.